

Âlemlere Gönüllere Rahmetsin Naat

– kul mehmet · 26 Ocak 2016

Nasıl yazsın Seni ey Nebi
Yazarken biter bu kalem
Tükenir mürekkep
Sen geldin âlem oldu âlem
Âdem değildi o âdem
Zülüm altındaydı madem
Rahman gönderdi seni o dem
Gülenleri güldürmeyenler
Gülerken pis pis
Gülmeyenler gülmeyecek sandı
Nefis şeytanla nasıl buna kandı
Kandı kandı ya işte yandı
Kâinatın kucağında nurla sen
Nura boğuldu âlem
Kamaştı gözler
Bitti o an söylenen sözler
Açıldı kapanan o mazlum gözler
Dokundu ağlayan gözlere nurdan elin
Dokundun kırılmış beli
Çölde kumda yatan Bilallin beline elin
O dokunuş ki günde beş vakit ezanla
Sesi hala kıyamete kadar kulaklarımızda
Rengi teni simsiyah yaşaması gereksiz dediler
Çöllerde karnına tonlarca taş yatırdılar
İmanını sınıdılar
Bilemediler iman sınınmaz yaşanır
Bilemezlerdi onlar merhameti
İmanı
İman etmeyi
Güldürmeyi
Yaşatmayı
Sen dokundun işte
Binlerce yıldır
Hala Bilallin ezan sesi kulaklarımızda
O zalimler sadece kendileri güldü

Kendileri yedi
Kendileri yaşadı
Yükleri merhametle hiç titremedi
Zulümle gönülleri
Evleri yıktılar
Sen geldin ve yıkıldılar
Görmediler
Göremediler
Bilmediler bilemediler
Ya Muhammed canımız sana olsun feda
Seni bilmediler
Yıkılmayı hazım edemediler
Nefreti yıkamadılar
Oysa nefreti yıkmak dirilmek
Dağlar gibi gönüllerde yeşertmekti
Güller gibi açmaktı
Unutmaktı eski bilinen yanlışlardan kurtulmak
Yeniden iman ile diriltmekti
Bilemediler
Göremediler
Hissedemediler
Yaktılar
Yandıılar
Söndürdüler
Söndüler
Senin cennet gül kokunu alanlar
Koştular
Sarıldılar merhametine
Gözlerinde sevinçten pınarlar
Çatlarken sevinçten gönüller
Ah seni o nurunla görenler koştu sana
Yeniden imanla
Merhametle dirildi
Sıgmadı Mekke'ye Medine'ye
Âleme
Yaydı merhametini
Cennet kokunu
Belde belde
Şehir şehir

Sığmadı âleme
Sığdı ufacık bir gönül'e
Gül cennet kokunla
Kuşlar şaşkın
Aşkınla kuşlar geçemedi sana koşanları
Kanat çırpın kuşlar kanatları yorulurken
Sana koşanların kanatlarında yok iken
Kırıldı kuşların kanatları sana koşanlara kanat çırparken
Yolda kaldı tüm kuşlar
Senin kokunla açarken güller
Sevilmez mi güller
Nurdan Muhammed
Candan Ahmed
Senin kokunla kokarken
Senin nur güzelliğinle açarken
Sensin Âlemlere Rahmet
Sen nereye baksan nur
Sen nereye adım atsan
Cennetten bir bahçe
Evler gelişinle nurlandı
Sofralar bereketi ile çoştı
Aç kalanlar bereketinle doydu
Nimetler eksilmeden çoğaldı
Bilinmezdi-Emin- ne demek
Unutulmuştu
Yok olmuştu
Mekke emin oldu
Emin olmayı gördü anladı
Anlamayan öküz gibi baktı
Eminsin dedi
Allah'ın nur Nebi si'sin peygamberisin demedi
Demedi mutluluk yüzü hiç görmedi
İman etmedi iman ile ölmedi
Gözlerin cennetten bir âlem
Gönlün tüm cenneti kaplayacak
Şefkat merhametten buyur eden saraylar
Görenler gördü
Susamıştı
Şefkate

Merhamete
İnsan olduđunu söyleyen
Söyleyerek saran gönlün
Sıcaklığına hasret kalmıştı
Gördü gören
Koştu
Sarıldı
Bırakmadın sana sarılanları
Onlar için geceleri
Seccadeyi gözyaşı ile yıkadın
Cehennem narında yanmasınlar dedin ağladın
Sen ağladın
Cehennem söndü sönecek
řafaat için řafaat verdi sana Yüce Rahman
Sana kořarken řafaatine
Nur yüzüne gönlüne kořacađız
Merhamet ile yođrulmak için
Âlemlere Gönüllere Rahmetsin
Nurdan Ahmet
Nur Muhammed(S.A.V.)
Mehmet Aluç-Kul Mehmet-
(Nöbetçi řair)